

ligt, i Henhold til samme at indstille Nørregaard til Entledigelse, fordi han ved at gjøre Spørgsmaalet til Gjenstand for Afgjørelse ved Domstolene sikkert vilde opnaae et for ham gunstigt Resultat, idet de foreliggende Oplysninger ikke ere tilstrækkelige til at godtgjøre, at han har udviist et Forhold, som kan berettigge til at behandle ham efter Pensionslovens § 6." Det forekommer mig altsaa, at den ærede Minister tidligere ikke maa have havt disse Skrivelsers Indhold for Øie, da det ellers vilde have været umuligt, at han vilde have afslunget den Beskyldning imod mig, at de Grunde, jeg havde anført som fremkomne fra Ministeriet, ikke skulde være komne deraf. Den ærede Minister har meent i det Hele taget at kunne forstaae sig for at imødegaae de Grunde, jeg har anført, og det er mig ogsaa aldeles ligegyldigt; thi vi have jo nu hørt hans Grunde; hans eget Ministeriums her foreliggende skriftlige Aktstykker ere nu blevene oplæste, mine Grunde ville kunne sees af Ri.ødagstidenden, og jeg troer vist at kunne imødesee den Dom, som maatte blive fældet over, hvorvidt der er nogen Grund i, hvad jeg har anført, eller ikke. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Minister tilsidst yttrede, at den Vedkommende er bleven entlediget efter Ansøgning og paa Grund af Svagelighed, men det er ligesaa rigtigt, hvad jeg har anført, nemlig at Andemrigsministeriet uforandret har fastholdt sin Opfattelse af Bestemmelsen i § 6, og at dette Ministerium altsaa ikke er blevet overbevist af den gjentagne Fremstilling af Justitsministeriets Grunde for, at Vedkommende ikke kunde sættes paa Pension efter den nævnte Paragraph. Det hedder nemlig i dets Skrivelse af 8de August 1861, hvoraf jeg med den ærede Formands Tilladelse maaskee maa oplæse et Par Linier: „Magtet Ministeriet maa fastholde sin Opfattelse af Bestemmelsen i Pensionslovens § 6, ligesom man ogsaa vedblivende maa være af den Formening, at det af Nørregaard udviste Forhold nærmest synes at maatte behandles efter bemeldte Paragraph, skal man, navnlig i Betragtning af den senest angaaende den Paa-gjældendes Helbredsforfatning fremkomne Lægeattest, efter Omstændighederne ikke modsatte sig,

at han efter Ansøgning og paa Grund af Svagelighed bevirkes entlediget med Pension efter Pensionsloven." Jeg troer altsaa ikke, at der har været nogen Grund for den ærede Minister til at gjøre nogen Indvending mod det, jeg her har anført som faktisk, og ethvert af Thingets Medlemmer vil kunne overbevise sig om Rigtigheden heraf i dets fulde Udstrækning, ved at eftersee de Bilag, der ligge ved denne Sag, og som i Bureauet ere tilgængelige for ethvert Medlem. Den ærede Minister meente, at der maaskee havde været mindre Grund til at røre ved dette Forhold, og at det i Serdeleshed var en moralsk Indignation, der havde bevæget mig dertil; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det, der har bevæget mig dertil, er Hensynet til Finanserne, Hensynet til Pensionslovens § 6; jeg vil have, at vi skulde have Respekt for de gjældende Love, og naar der deri staaer en udtrykkelig Bestemmelse om, hvorledes Embedsmænd i visse Tilfælde, under visse mislige Omstændigheder, skulde behandles, saa skal den overholdes, og saa skal Statskassen ikke uden Repræsentationens og Kongens Indvigelser paabyrdes nogen Udgift til slige Embedsmænd, saa skal Sagen tages under Overveielse, og det er det, der vil skee, naar der forelægges en særlig Lov desangaaende. Da den ærede Minister forøvrigt ikke har villet gaae ind paa at drøfte Sagen, saa skal jeg ikke opholde Thinget længere, da jeg allerede har fremsat mine Grunde. Ministeren har gjentaget, hvad der blev anført af Ordføreren, men som efter min Mening aldeles ikke kan holde stik, nemlig at denne Sag ikke skulde foreligge, fordi den vedkommende Embedsmand ikke ligesom er opført paa Pensionslisten; men det er en Feil at paastaae dette, da det er sikkert, at der er gjort Regning paa, at den Sum, som bevilgedes, ogsaa skulde kunne tjene til at udrede alle de Pensioner, der maatte komme til i Finanssaarets Løb, og den Grund kan altsaa ikke være tilstrækkelig til, at dette Forslag ikke burde have været stillet. Jeg vil til Slutning tillade mig at spørge, hvorfor disse Actstykker ere meddelte Finansudvalget, naar det er en Sag, der ikke fortiden foreligger.